

Primăria Municipiului Timișoara

1212183

RECIPISA

S-a înregistrat cu numărul: **CCJ2025-004633** din **07.10.2025**

Correspondență la: DIRECTIA SECRETARIAT GENERAL

Reprezentând: Cerere

Titlu Document: ADRESA DOSAR NR. 6207/30/2024

Observatii: DOSAR NR. 6207/30/2024

COMUNICARE SENTINTA CIVILA 267/2025 PRIVIND DOSAR NR. 6207/30/2024

DISPUNE ANULAREA HCL 160/2009

Am preluat de la: TRIBUNALUL TIMIS, cu adresa: Str. P-TA TEPES VODA Nr. 2A Localitate TIMISOARA Județ TIMIS Tara ROMÂNIA, email: TR-TIMIS-REG@JUST.RO telefon: 0256498044

Total: file

Taxa încasată: 0,00 Lei

Termen de răspuns: . .

Cererea NU se supune procedurii aprobării tacite.

Timișoara, la **07.10.2025**

Consilier / Referent

Hanelore LAZAR

Stadiul de soluționare poate fi verificat pe <https://cont.primariatm.ro/history>, în contul de portal al oricărui cetățean, folosind numărul de înregistrare **CCJ2025-004633** și următorul cod de verificare:

Informații telefonice despre acte, probleme, cereri și sesizări la telefon 0256-969, de luni până vineri, în timpul programului PMT.

Declar că sunt de acord și-mi exprim consimțământul, în mod expres, neechivoc, liber și informat cu privire la prelucrarea datelor mele cu caracter personal, conform prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestora, pentru a fi colectate, folosite, prelucrate și stocate de către Primăria Timișoara, în vederea îndeplinirii atribuțiilor legale ale acestei instituții.

Semnătură Solicitant _____

R O M Â N I A

TRIBUNALUL TIMIȘ

Piața Tepeș Vodă, nr. 2, Timișoara

Tel.: 0256.498.044; e-mail: tr-timis-reg@just.ro

Secția de contencios administrativ și fiscal

Adresa nr.2/26.09.2025

Poziția în registrul de punere în executare a hotărârilor civile: 4/2025

Dosar nr. 6207/30/2024

Către,

**CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA
și UAT MUNICIPIUL TIMISOARA PRIN PRIMAR**

Timișoara, B-dul C. D. Loga,
nr. 1, jud. Timiș

Având în vedere Sentința civilă nr. 267/02.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 6207/30/2024, rămasă definitivă, prin care s-a dispus:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta CRESTA PRINT SRL, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA și UAT MUNICIPIUL TIMISOARA PRIN PRIMAR, având ca obiect anulare act administrativ.

Dispune anularea în parte a HCLMT nr. 160/28.04.2009, în ceea ce privește dispozițiile art. 30.

Respinge în rest acțiunea.

Obligă pârâtul la plata cheltuielilor de judecată în quantum de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

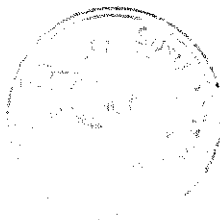
La act de precizarea potrivit căreia cheltuielile de judecată reprezentând onorariu avocat vor fi solicitate pe cale separată.

Vă solicităm să procedați la publicarea Sentinței civile nr. 267/02.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 6207/30/2024 în Monitorul Oficial al Municipiului Timișoara și să transmiteți dovada publicării.

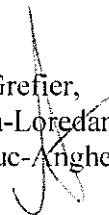
Atașat, vă comunicăm Sentința civilă nr. 267/02.04.2025 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 6207/30/2024, cu anonimizarea datelor cu caracter personal.

Vă mulțumim pentru colaborare!

Președinte,
Gabriela Maria Tifrea

Grefier,
Alina-Loredana
Cebuc-Anghel

R O M Â N I A

**TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 267/2025

Ședința publică de la 02 Aprilie 2025

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de către **reclamanta**, în contradictoriu cu **pârâții**, având ca **obiect** anulare act administrativ.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 12.03.2025, consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte din prezenta hotărâre, când, Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 26.03.2025, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL:

Deliberând, asupra cererii de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș, la data de 27.11.2024 sub dosar nr. **6207/30/2024**, Reclamanta a solicitat anularea parțială a Hotărârii Consiliului Local nr. 160 din 28.04.2009, prin care a fost aprobat Regulamentul local privind publicitatea stradală pe teritoriul Municipiului Timișoara, în ceea ce privește dispozițiile cuprinse în Capitolul VIII – „Contravenții și sancțiuni”, respectiv articolele 29-38, emis de Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

Totodată, reclamanta a solicitat obligarea pârâtelor, respectiv, la plata unor despăgubiri morale în cuantum de 11.000 lei, precum și la suportarea cheltuielilor de judecată ocazionate în cadrul prezentului dosar.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a învederat că prin H.C.L 160/28.04.2009 a fost aprobat Regulamentul local privind publicitatea stradală în Municipiul Timișoara, inclusiv în ceea ce privește contravențiile și sancțiunile, conform Capitolului VIII din acest Regulament (art. 29-38). Reclamanta a formulat în condițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 plângere prealabilă (Anexa 1 la prezenta cerere), solicitând pârâtei revocarea acestor prevederi, conform argumentelor pe care le vom dezvolta în continuare. Reclamanta a arătat că plângerea formulată a fost comunicată pârâtei la data de 18.10.2024, însă aceasta a manifestat un refuz expres și nemotivat în soluționarea criticilor și solicitărilor reclamantei. Prin Adresa nr. TMI2024-033755/30.10.2024 (Anexa 2), pârâta a învederat că, în ședința de plen din 29.10.2024, consilierii locali au decis menținerea integrală a Hotărârii Consiliului Local nr. 160/28.04.2009.

Reclamanta a arătat că, în raport cu aceste împrejurări, rezultă că a îndeplinit procedura prealabilă obligatorie pentru a putea investi instanța de contencios administrativ cu prezenta cerere, conform dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Reclamanta a invocat critici de nelegalitate referitoare la Hotărârea Consiliului Local nr. 160/28.04.2009, subliniind, în primul rând, categoria reglementărilor aplicabile.

Reclamanta a susținut că pârâta se află de mai bine de un deceniu în situație de ilegalitate, având în vedere că legiuitorul național a adoptat Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, intrată în vigoare la 8 iulie 2013, republicată integral în Monitorul Oficial nr. 147 din 15 februarie 2018.

Reclamanta a învederat că această lege a fost ulterior modificată prin Legea nr. 154/2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 511 din 15 iulie 2017. De asemenea, reclamanta a precizat că Legea nr. 185/2013 reglementează în mod expres, prin articolele 48-51, contravențiile și sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării dispozițiilor privind publicitatea. Începând deci cu data de 8 iulie 2013, în domeniul publicității există reglementări naționale prin lege cu privire la contravențiile și sancțiunile din acest domeniu.

Reclamanta a susținut că pârâta, respectiv, nu mai are prerogativa legală de a reglementa contravenții și sancțiuni în domeniul publicității încă din data de 08.07.2013. În acest sens, reclamanta a avut în vedere dispozițiile legale aplicabile, arătând că legea generală în materie de contravenții este Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Reclamanta a precizat că, potrivit art. 2 alin. (2) din O.G. nr. 2/2001, „prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului.”

Reclamanta a apreciat că, din această dispoziție legală, rezultă cu claritate că, odată ce legiuitorul a adoptat Legea nr. 185/2013, care reglementează domeniul publicității și care prevede în mod expres, la articolele 48-51, contravențiile aplicabile în această materie, nicio autoritate publică locală sau județeană nu mai are competența de a institui contravenții și sancțiuni suplimentare în acest domeniu.

Reclamanta a arătat că Legea nr. 154/2017, care a modificat Legea nr. 185/2013, prevede în mod expres, la art. II alin. (1), obligația autorităților administrației publice locale ca, în termen de 180 de zile de la publicarea acestei legi, să elaboreze sau, după caz, să actualizeze reglementările locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate. De asemenea, aceste autorități aveau obligația de a identifica amplasamentele aflate pe domeniul public și privat al statului și al autorităților locale unde pot fi amplasate mijloace de publicitate și de a aduce aceste reglementări la cunoștința publicului.

Reclamanta a apreciat că, din coroborarea art. II alin. (1) din Legea nr. 154/2017 cu dispozițiile art. 2 alin. (2) din O.G. nr. 2/2001, rezultă două consecințe juridice esențiale.

Pe de o parte, reclamanta a susținut că hotărârile Consiliului Local nu mai pot reglementa contravenții și sancțiuni în domeniul publicității, întrucât acest aspect este reglementat la nivel național prin Legea nr. 185/2013. Culpă legiuitorului local - Consiliul Local Timișoara - de a-și îndeplini obligația stabilită prin Legea nr. 154/2017 nu poate fi Interpretată ca o posibilitate de ultraactivare a vechiului Regulament adoptat prin HCL 160/2009.

Reclamanta a precizat că majoritatea celorlalte Consilii Locale din țară s-au conformat legislației și au adoptat în acești aproape 10 ani Regulamente de publicitate conforme Legii nr. 185/2013 și de asemenea că aceste noi Regulamente nu mai conțin contravenții și sancțiuni.

Reclamanta a arătat că, deși Primarul și consilierii locali au recunoscut public, atât în presa scrisă, cât și pe paginile personale de Facebook, faptul că vechiul Regulament de publicitate adoptat prin HCL nr. 160/2009 nu mai este valabil, Consiliul Local nu a procedat, în mod formal și eficient, la revocarea, cel puțin parțială, a acestei hotărâri. Reclamanta a subliniat că acest aspect este deosebit de grav, având în vedere că dispozițiile Capitolului VIII din Regulament sunt în prezent nelegale.

Reclamanta a susținut că nici măcar în momentul în care a formulat plângerea prealabilă, pârâta nu și-a ajustat comportamentul în conformitate cu dispozițiile legale incidente, limitându-se să ofere un răspuns formal, lipsit de orice justificare substanțială, printr-o adresă seacă și evazivă.

Reclamanta a precizat că, deși incapacitatea Consiliului Local Timișoara de a adopta un nou Regulament local de publicitate, conform Legii nr. 185/2013, nu face obiectul prezentei acțiuni, critica sa fermă vizează nelegalitatea evidentă a Capitolului VIII din vechiul Regulament. Reclamanta a apreciat că aceste dispoziții au rămas complet în afara legii încă din data de 8 iulie 2013, când a intrat în vigoare Legea nr. 185/2013 privind publicitatea.

Reclamanta a învederat că, în marea lor majoritate, celelalte Consilii Locale din țară au respectat prevederile Legii nr. 185/2013, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 154/2017, și au

adoptat, în termenul prevăzut de legislație, alte Regulamente locale de publicitate sau le-au adaptat pe cele vechi la noile dispoziții legale.

Reclamanta a susținut că, indiferent dacă un Consiliu Local a elaborat și adoptat un nou Regulament de publicitate sau nu, vechiul Regulament aprobat de Consiliul Local Timișoara prin Hotărârea nr. 160/2009 a devenit nelegal în ceea ce privește Capitolul VIII – „Contravenții și sancțiuni”, respectiv articolele 29-38.

Ordonanța Guvernului 2/2001 arată în mod clar că autoritățile locale pot reglementa contravenții și stabili sancțiuni doar în domeniile unde legiuitorul național nu a adoptat încă prevederi, nicidecum că pe plan local s-ar putea suprareglementa contravenții și sancțiuni pentru domenii în care legiuitorul național deja a legiferat.

Majoritatea unităților administrativ-teritoriale din țară au îndeplinit această obligație în termenul impus de legiuitor, elaborând și publicând spre consultare publică Regulamente locale de publicitate care ulterior au fost și adoptate de Consiliile lor locale.

Reclamanta a învederat că Consiliul Local al Municipiului Reșița, prin Hotărârea nr. 314/28.11.2017 a decis adoptarea noului Regulament local privind amplasarea mijloacelor de publicitate (anexat prezentei), Consiliul Local al Municipiului Reșița și-a întemeiat Hotărârea pe dispozițiile Legii nr. 154/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 185/2013 și a dispus și în sensul revocării vechiului său Regulament de publicitate locală.

Reclamanta a învederat că în cuprinsul noului Regulament de publicitate al Municipiului Reșița susmenționat, este explicit prevăzut - la capitolul Contravenții și sancțiuni - că acestea sunt deja reglementate prin Legea 185/2013,

Reclamanta a prezentat și un alt exemplu este Hotărârea nr. 962/27.11.2017 a Consiliului Local al Municipiului Oradea prin care se aprobă noul Regulament de organizare și desfășurare a activității de publicitate întemeiat pe dispozițiile Art. II din Legea nr. 154/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 185/2013. Pe lângă arătarea în mod expres a conformării dispozițiilor Legii nr. 154/2017, Consiliul Local indică expres abrogarea vechiului HCL nr. 637/2016 de aprobare a Regulamentului privind publicitatea.

Reclamanta a considerat că este de domeniul evidenței Juridice că și la Timișoara se aplică Legea 185/2013, câtă vreme face parte din teritoriul Statului Român.

Reclamanta a învederat că Inclusiv Primarul Municipiului Timișoara și consilieri locali din cadrul Consiliului Local al Municipiului Timișoara s-au adresat presei, arătând fără echivoc cunoașterea conținutului legislației incidente în materie de publicitate, conform articolelor de presă anexate prezentei. Aceștia au declarat public, în presă, că Regulamentul de publicitate aprobat prin H.CL 160/2009 este abrogat, însă Consiliul Local nu a adoptat o hotărâre de abrogare, nici măcar parțială.

Rostogolirea acestor situații nelegale profită pârâtei întrucât în continuare, de 10 ani încoace, agenții poliției locale constată contravenții și aplică sancțiuni în baza Capitolului VIII din Regulamentul local de publicitate aprobat prin HCL 160/2009, încasând venituri Importante din amenzi aplicate.

Reclamanta a precizat că aceste amenzi sunt însă venituri nelegale, deoarece se bazează pe prevederi care sunt nelegale din data de 08.07.2013 când a intrat în vigoare Legea nr. 185/2013, aplicabilă pe tot teritoriul României. Vătămarea pe care parata o produce în patrimoniile justițiabili lor este cel puțin egală cu foloasele materiale constând în amenzi încasate la bugetul local în baza Capitolului VIII din Regulamentul local de publicitate adoptat prin HCL nr. 160/2009 din 08.07.2013 până azi.

Reclamanta a precizat că aceasta, având activitate în domeniul publicității, sunt de asemenea vizată de sancționarea contravențională în temeiul prevederilor locale abrogate Implicit Mult, această conduită pasivă și nelegală a reprezintă o atingere a intereselor subscrisei, având în vedere că Asociațiile de proprietari la sediul cărora subscrisea montează mijloace de publicitate sunt sancționate contravențional în temeiul prevederilor abrogate implicit dar în continuare uzate.

Reclamanta a apreciat că despăgubirile morale solicitate, în cuantum de 11.000 de lei, sunt modice și pe deplin justificate, având în vedere refuzul constant al pârâtelor de a respecta prevederile legale și de a se conforma reglementărilor în vigoare timp de mai bine de un deceniu.

În ceea ce privește obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul dosar, reclamanta a învederat că unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu, conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

Reclamanta a arătat că, având în vedere motivele de nelegalitate expuse în prezenta cerere, solicită respectuos instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună anularea parțială a Regulamentului privind constatarea și sancționarea contravențiilor pe teritoriul Municipiului Timișoara, respectiv Capitolul VIII – „Contravenții și sancțiuni”, articolele 29-38, adoptat prin HCL nr. 160/2009 și emis de Consiliul Local al Municipiului Timișoara.

De asemenea, reclamanta a solicitat obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul dosar.

Poziția procesuală a pârâților a fost exprimată prin întâmpinarea depusă la dosar la data de 24.12.2024, prin care au solicitat respingerea acțiunii.

Pârâții au învederat că, potrivit art. II din Legea nr. 154/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, legiuitorul local avea obligația de a elabora sau actualiza în termen de 180 de zile de la publicarea legii regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate.

Cu toate că nu s-a intervenit la nivel local în vederea actualizării regulamentul de publicitate, organul executiv local, prin aparatul de specialitate a aplicat prevederile Legii nr. 185/2013 în ceea ce privește autorizarea și amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul municipiului Timișoara, aplicând sancțiunile contravenționale reglementate prin acest act normativ.

Având în vedere faptul că, autoritățile administrației publice locale nu au adoptat, actualizat în termen de 180 de zile prevăzut de lege Regulamentul de publicitate și nici nu l-a abrogat expres printr-un act administrativ pe cel existent, raportat la prevederi legale enunțate mai sus, apreciem că dispozițiile din HCL nr. 160/2009 ce nu contravin Legii nr. 185/2013 rămân în vigoare și pot fi aplicate până la adoptarea unui nou regulament de publicitate local.

Analizând dispozițiile Legii nr. 185/2013 se poate observa spre exemplu că fapta contravențională reglementată și sancționată de art. 30 pct.1 din HCL 160/2009, respectiv; permiterea amplasării de sisteme publicitare, panouri publicitare, de către proprietarii suporturilor de publicitate fără a deține aviz/acord/autorizație emise de Primăria Municipiului Timișoara", nu este sancționată de prevederile Legii nr. 185/2013 și prin urmare poate fi aplicată în situațiile în care proprietarii de imobile permit amplasarea de benare, panouri publicitare pe fațadele clădirilor înprejmuiuri precum și schele pentru lucrări care nu necesita autorizație de construire.

În acest sens, pârâții au apreciat că susținerile reclamantei vin în contradicție cu însăși proba de care înțelege să se folosească în susținerea argumentelor sale privitoare la nelegalitatea HCL nr. 160/2009.

În probațiune a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin prezentul demers judiciar, reclamanta a solicitat anularea parțială a HCLMT nr. 160/28.04.2009, privind aprobarea Regulamentului de publicitate stradală în Municipiul Timișoara în ceea ce privește art. 29-38.

Potrivit acestor dispoziții legale:

„Art. 29. Nerespectarea prezentului regulament atrage după sine răspunderea materială, disciplinară sau contravențională, după caz.

Art. 30 Constituie contravenție, conform acestui regulament, și se sancționează cu amendă contravențională, după cum urmează:

Nr. crt.	Contravenția	Cuantumul amenzii	
		Minim (lei)	Maxim (lei)
1.	Neîntreținerea sistemelor publicitare, a panourilor publicitare	500	1.000
2.	Nerefacerea suportului de mesaj publicitar din	500	1.000

	cadrul sistemului publicitar, a panoului publicitar, dacă acesta a fost afectat de operațiunile de montare, demontare sau de intervenții		
3.	Nedezafectarea sau neacoperirea suprafețelor de expunere a mesajului publicitar cu folie monocoloră după 15 zile de la expirarea perioadei pentru care s-a plătit taxă de reclamă	500	1.000
4.	Nerespectarea obligației de a lipi la vedere pe sistemul publicitar, panoul publicitar, autocolantul conținând însemnele C.L.T. și numărul autorizației/acordului	700	1.200
5.	Nerespectarea prevederilor din acordul pentru publicitate temporară și din documentația ce a stat la baza eliberării acordului	1.000	2.000
6.	Exercitarea activităților de publicitate, promovare, reclamă, informare, prezentare, așa cum au fost definite de cap. II pct. a-s pe domeniul public și privat al municipiului Timișoara fără a deține avizul Comisiei de Ordine Publică sau acord pentru publicitate temporară	1.000	2.000
7.	Nerespectarea obligației de a afișa în mod vizibil numele persoanei fizice sau juridice care a amplasat acel sistem publicitar, panou publicitar, conform art. 13	500	1.000
8.	Distribuirea de mostre și materiale publicitare fără aviz din partea P.M.T.	200	500
9.	Efectuarea de publicitate mobilă și/sau sonoră în traficul rutier fără a deține aviz/autorizație/acord din partea Primăriei Municipiului Timișoara	700	1.200
10.	Efectuarea de publicitate mobilă pe partea pietonală (gen om-sandwich etc) fără a deține aviz/autorizație/acord din partea Primăriei Municipiului Timișoara	200	500
11.	Permiterea amplasării de sisteme publicitare, panouri publicitare, de către proprietarii suporturilor de publicitate fără a deține aviz/acord/autorizație emise de Primăria Municipiului Timișoara	1.000	1.500

Art. 31 (1) Sistemele publicitare, panourile publicitare amplasate pe domeniul public sau privat al Statului Român sau al Municipiului Timișoara, fără a deține aviz/acord/autorizație sau care nu respectă prevederile din aviz/acord/autorizație și din documentația ce a stat la baza eliberării acestora se vor demola de îndată pe cale administrativă, toate cheltuielile fiind suportate de către deținătorul sistemului publicitar sau a panoului publicitar.

(2) Sistemele publicitare, panourile publicitare care dețin aviz/acord/autorizație, dar nu au expus autocolantul se vor demonta în termen de 10 zile de la înștiințarea agentului de publicitate, în cazul în care proprietarul sistemului publicitar, al panoului publicitar, nu remediază situația în acest termen. În cazul în care proprietarul sistemului publicitar, al panoului publicitar, nu poate fi identificat, sistemul publicitar, panoul publicitar se va demonta de îndată pe cale administrativă.

(3) În cazul în care nu se remediază neregulile specificate la punctele 1, 2, 7 prevăzute la art. 30 se va dispune demolarea sistemelor publicitare, a panourilor publicitare amplasate pe domeniul public sau privat în termen de 10 zile de la înștiințarea agentului de publicitate.

Art.32 Declararea unor date neconforme cu situația din teren va duce la anularea autorizației de construire, respectiv a acordului pentru publicitate temporară prin măsuri administrative și demolarea sistemului publicitar, a panoului publicitar, dacă acesta a fost amplasat.

Art. 33 Prevederile prezentului regulament se completează cu dispozițiile OG 2/2001 actualizată privind regimul juridic al contravențiilor, cu excepția art. 28 din OG 2/2001

Art. 34 Constatarea contravențiilor și sancționarea în conformitate cu prezentul regulament vor fi făcute de către angajații Direcției Patrimoniu, Direcției Urbanism, Direcției Poliția Comunitară și alți împuterniciți ai Primarului.

Art. 35 Cheltuielile efectuate cu demolarea sistemelor publicitare, a panourilor publicitare, se vor recupera de la proprietarii acestor sisteme, panouri, înainte de returnarea lor.

Art. 36 Pentru neplata obligațiilor financiare către C.L.T. se va trimite o somație pe adresa celui în cauză. Toate somațiile vor fi publicate pe site-ul Primăriei Municipiului Timișoara concomitent cu emiterea lor. În cazul nerezolvării problemelor sesizate, în termen de 30 de zile de la data emiterii somației, se va trece la anularea autorizației de construire, respectiv a acordului de publicitate temporară. Afișarea de mesaje publicitare interzise prin lege și prin hotărâri ale C.L.T. , determină anularea a autorizației de construire, respectiv a acordului pentru publicitate temporară.

Art. 37 În caz de accident cauzat de un sistem publicitar, panou publicitar, răspunzătoare se face societatea comercială sau persoana fizică care a afișat/montat sistemul publicitar sau panoul publicitar.

Art. 38 Orice dispoziții ale autorităților publice locale din Timișoara și ale entităților subordonate acestora care contravin prezentului regulament, îl restrâng sau îl excedează sunt nule de drept atâta timp cât nu au fost adoptate prin hotărâri ale Consiliului Local Timișoara, în urma unor dezbateri publice.”

În esență, reclamanta invocă nelegalitatea acestor dispoziții prin raportare la dispozițiile Legii nr. 185/2013, care la art. 48-51 reglementează contravențiile și sancțiunile în ceea ce privește amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate. Aceste prevederi legale au următorul conținut:

„ART. 48

Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială și contravențională, după caz.

ART. 49

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) amplasarea mijloacelor de publicitate fără aviz pentru publicitatea temporară ori cu nerespectarea prevederilor acestuia și a documentației tehnice care a stat la baza eliberării avizului, precum și montarea panourilor publicitare cu structură proprie și elemente de susținere care necesită fundație, fără autorizație de construire;

b) nerespectarea de către proprietarii mijloacelor de publicitate a tipurilor și dimensiunilor mijloacelor de publicitate admise, în conformitate cu prevederile regulamentelor locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate;

c) folosirea mijloacelor de publicitate sonore care pot tulbura liniștea publică, a vehiculelor publicitare care nu au obținut aviz pentru publicitate temporară sau a mijloacelor de publicitate luminoasă care pot perturba traficul auto și pietonal;

d) nerespectarea obligației de a readuce amplasamentul și mediul înconjurător la starea inițială, inclusiv prin înierbare sau asfaltare pentru mijloacele de publicitate amplasate la nivelul solului;

e) nerespectarea obligațiilor privind întreținerea mijloacelor de publicitate și afișarea permanentă a unor mesaje în cadru;

f) amplasarea de afișe publice, a anunțurilor de mică publicitate în alte locuri decât pe panourile special destinate acestora;

g) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligației de a instala panouri speciale destinate afișelor publicitare pentru evenimente, spectacole și concerte și a anunțurilor de

mică publicitate, precum și de a identifica amplasamentele destinate pentru mijloacele de publicitate temporară și pentru proiectele publicitare speciale.

(2) Contravențiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite de persoanele fizice sau juridice, se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. a), b) și f);
- b) cu amendă de la 1.000 lei la 20.000 lei, cele prevăzute la lit. c), d) și g);
- c) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, cea prevăzută la lit. e).

ART. 50

Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții intră în vigoare cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 51

(1) Controlul de stat privind respectarea aplicării prevederilor prezentei legi pentru amplasarea mijloacelor de publicitate, de către autoritatea publică locală, prin intermediul regulamentelor locale, se exercită de către Inspectoratul de Stat în Construcții.

(2) Primarii și organele de control din cadrul autorităților administrației publice locale au obligația să urmărească respectarea disciplinei în domeniul urbanismului și al autorizării executării lucrărilor pentru amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul localităților și, în funcție de încălcarea prevederilor legale, să aplice sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

(3) Constatarea contravențiilor se face de către persoanele împuternicite din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții pentru contravențiile săvârșite de către autoritățile administrației publice locale și de către organele de control ale autorităților administrației publice locale sau, după caz, de către polițiștii locali în cazul contravențiilor săvârșite de operatorii economici.

(4) Inspectoratul de Stat în Construcții poate dispune oprirea executării lucrărilor de amplasare a mijloacelor de publicitate, atunci când constată că acestea se realizează cu încălcarea dispozițiilor legale.

(5) Inspectoratul de Stat în Construcții aduce la cunoștința autorității administrației publice locale pe teritoriul căreia s-a efectuat controlul constatările și măsurile dispuse, iar organele de control ale autorității administrației publice locale au obligația să se conformeze celor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții.

(6) Aplicarea sancțiunilor se face după cum urmează:

a) de către agentul constator, în cazul contravențiilor constatate de către personalul împuternicit din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții;

b) de către șeful compartimentului care coordonează activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism sau, după caz, de către primarul localității în care s-a săvârșit contravenția, în cazul contravențiilor constatate de către organele de control ale autorităților administrației publice locale sau de către polițiștii locali.”

Potrivit art. II - III din Legea nr. 154/2017 care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 185/2013 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

"ART. II

(1) În termen de 180 de zile de la publicarea prezentei legi, autoritățile administrației publice locale vor asigura elaborarea ori, după caz, actualizarea regulamentelor locale privind amplasarea mijloacelor de publicitate, identificarea amplasamentelor aflate pe domeniul public și privat al statului și al autorității locale pe care se pot amplasa mijloace de publicitate, precum și aducerea acestora la cunoștința publicului.

(2) În situația în care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, regulamentul local privind amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul localității, aflat în vigoare, conține norme mai permissive sau contradictorii față de cele prevăzute în prezenta lege, autoritățile administrației publice locale vor asigura corelarea prevederilor regulamentelor existente prin modificarea, completarea și actualizarea acestora în termenul prevăzut la alin. (1).

ART. III

Până la adoptarea unui regulament local privind amplasarea mijloacelor de publicitate pe teritoriul localității ori modificarea și completarea regulamentului local privind amplasarea mijloacelor de publicitate existent, autorizarea activității de amplasare a mijloacelor de publicitate se va realiza conform prevederilor prezentei legi.”

Plecând de la aceste dispoziții legale, instanța constată în primul rând, în acord cu cele susținute de către reclamantă, faptul că autoritatea locală nu a actualizat regulamentul local aprobat prin HCLMT nr. 160/2009 în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 185/2013, modificată prin Legea nr. 147/2017 și nici nu a procedat la corelarea acestuia cu prevederile legale.

Astfel, potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr. 24/2000 actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor iar conform art. 81 alin. 1 și 2 din aceeași lege la elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior iar reglementările cuprinse în hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene, precum și cele cuprinse în ordinele prefectilor sau în dispozițiile primarilor nu pot contraveni Constituției României și reglementărilor din actele normative de nivel superior.

Principiul legalității este unul dintre fundamentele administrației publice, autoritățile neputând acționa în mod arbitrar, ci după reguli expres stabilite prin lege, una din condițiile de valabilitate a actului administrativ fiind conformitatea conținutului său cu normele juridice cu forță superioară.

Ca noțiune juridică, ierarhia normelor semnifică că într-un sistem juridic există o ordine verticală a actelor juridice, cele aflate la nivelul inferior fiind supuse regulilor instituite de actele aflate la nivelul superior.

În baza acestui principiu, legalitatea actului administrativ trebuie a fi verificată prin raportare la actele normative cu forță juridică superioară în temeiul și în executarea cărora a fost emis, ținând seama de principiul ierarhiei și forței juridice a actelor normative.

Principial, ierarhia forței juridice este dată de locul pe care organul emitent îl are în ierarhia administrativă. În cazul de față Legea nr. 154/2017 reprezintă actul cu forță juridică superioară, iar hotărârea Consiliului Local Timișoara nr. 160/2009 actul cu forță juridică inferioară.

Examinând hotărârea Consiliului Local al mun. Timișoara prin prisma faptelor contravenționale sancționate, instanța constată că nu sunt în corelație cu cele reglementate prin Legea nr. 185/2013, fiind încălcate astfel dispozițiile art. 2 alin.2 din OG nr.2/2001 potrivit cărora prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate” în timp ce „prin hotărâri ale autorităților publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale guvernului”.

Sfera competenței Consiliilor locale este reglementată în mod expres prin art.2 alin 3 din ordonanță, în sensul că acestea „pot stabili și sancționa contravenții în următoarele domenii: salubritate, activitatea din piețe, curățenia și igienizarea acestora, întreținerea parcurilor și spațiilor verzi, a spațiilor și locurilor de joacă pentru copii, amenajarea și curățenia spațiilor din jurul blocurilor de locuințe, precum și a terenurilor virane, întreținerea bazelor și obiectivelor sportive aflate în administrarea lor, întreținerea străzilor și trotuarelor, a școlilor și altor instituții de educație și cultură, întreținerea clădirilor, împrejurimilor și a altor construcții, depozitarea și colectarea gunoaielor și a resturilor menajere”.

Caracterul limitativ al competenței de stabilire și sancționare a contravențiilor de către Consiliile locale sau județene, după caz, este stabilit de legiuitor, conform textelor legale citate, drept pentru care prin art.2 alin 5 din OG 2/2001 a înțeles să dispună, în mod expres, faptul că ” hotărârile consiliilor locale sau județene ori, ale sectoarelor mun.București, prin care s-au stabilit contravenții cu nesocotirea principiilor prev.la art.2-4, sunt nule de drept,” nulitate ce se constată de instanța de contencios administrativ competentă la cererea oricărei persoane interesate.

Rezultă așadar, că prin Regulamentul local privind publicitatea stradală în mun. Timișoara, raportat la textele citate, au fost încălcate prevederile OG 2/2001 datorită nerespectării regimului

juridic al contravențiilor, precum și a competenței organului administrativ local de a stabili faptă de natură contravențională în domenii ce au fost rezervate reglementării prin lege.

În ceea ce privește respectarea dispozițiilor Lg.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, e de reținut că HCL 160/2009 încalcă prevederile obligatorii privind ierarhia, sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, prin aceasta aducându-se atingere principiilor generale de legiferare ale sistemului de drept românesc.

Față de aceste considerente, instanța va dispune anularea parțială a HCLMT nr. 160/2009, în ceea ce privește art. 30 care reglementează contravențiile, apreciind că nu se impune anularea celorlalte dispoziții, respectiv art. 29 și 31-38, considerând că acestea din urmă nu vin în contradicție cu prevederile Legii nr. 185/2013.

În temeiul art. 453 C.pr.civ. va obliga pârâții la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată în cuantum de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru, luând act de precizarea potrivit căreia cheltuielile de judecată reprezentând onorariu avocat vor fi solicitate pe cale separată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta, cu sediul procedural ales în mun. Timișoara, str. Vasile Goldiș, nr.3A, ap.2, jud. Timiș, în contradictoriu cu pârâții, având ca obiect anulare act administrativ.

Dispune anularea în parte a HCLMT nr. 160/28.04.2009, în ceea ce privește dispozițiile art. 30.

Respinge în rest acțiunea.

Obligă pârâțul la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 50 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

Ia act de precizarea potrivit căreia cheltuielile de judecată reprezentând onorariu avocat vor fi solicitate pe cale separată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare. Cererea se va depune la Tribunalul Timiș.

După rămânerea definitivă, prezenta hotărâre se va publica în Monitorul Oficial.

Pronunțată azi, 02 Aprilie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Red./08.04.2025

Tehnored./03.04.2025

5 ex. – 3 com.